

Talan väckt den 15 februari 2019 — Europeiska unionens revisionsrätt mot Karel Pinxten**(Mål C-130/19)**

(2019/C 148/22)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* Europeiska unionens revisionsrätt (ombud: C. Lesauvage, E. von Bardeleben och J. Vermer)*Svarande:* Karel Pinxten**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Karel Pinxten inte längre fullgör de skyldigheter som följer av hans ämbete enligt artiklarna 285 och 286 FEUF och de regler som antagits med tillämpning av dessa artiklar, och följaktligen
- fastställa den sanktion som föreskrivs i artikel 286.6 FEUF, varvid revisionsrätten överlåter åt domstolen att fastställa omfattningen av sanktionen, samt
- förplikta Karel Pinxten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Revisionsrätten kritiserar Karel Pinxten för att ha

- för det första, missbrukat revisionsrättens medel för att finansiera verksamheter som saknar koppling till eller är oförenliga med hans ämbete som ledamot,
- för det andra, använt skatteförmåner på ett sätt som utgör missbruk och är rättsstridigt,
- för det tredje, gjort falska skadeanmälningar till försäkringen i samband med påstådda olyckor med det tjänstefordon som står till hans förfogande,
- för det fjärde, drivit förvaltningsverksamhet i ett kommersiellt bolag och intensiv politisk verksamhet i ett politiskt parti trots att han utövade ett ämbete vid revisionsrätten,
- för det femte, gett upphov till en situation med intressekonflikt genom att erbjuda en tjänst till den som ansvarar för en granskad enhet.

Överklagande ingett den 20 februari 2019 av Lupin Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-680/14, Lupin mot kommissionen

(Mål C-144/19 P)

(2019/C 148/23)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Klagande:* Lupin Ltd (ombud: S. Smith, A. White, Solicitors, M. Hoskins QC, V. Wakefield, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den del tribunalen behandlade Lupin och Krka olika, och
- i enlighet med artikel 61 i stadgan för Europeiska unionens domstol, avgöra målet slutligt samt upphäva eller minska de böter som kommissionen ålagt Lupin.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden avser att tribunalen, i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det förlikningsavtal avseende patent som Lupin och Servier ingått den 30 januari 2007 skulle anses utgöra en så kallad syftesöverträdelse enligt artikel 101.1 FEUF. Till utveckling av denna grund anför klaganden särskilt följande:
  - a. Tribunalen gjorde en oriktig bedömning i fråga om vilket rättsligt test som ska tillämpas för att fastställa huruvida det är fråga om en syftesöverträdelse, särskilt mot bakgrund av de rättsprinciper som domstolen slagit fast i domen i mål C-67/13 P, Cartes Bancaire.
  - b. Tribunalen underlät att beakta att inverkan på konkurrensen av konkurrensklausuler och klausuler om att inte bestrida immateriella rättigheter i förlikningsavtal är densamma oavsett förekomsten av eventuella incitament.
  - c. Tribunalen underlät, i strid med rättssäkerhetsprincipen, att pröva eller förklara skillnaden mellan motiverade och omotiverade omvända betalningar.
  - d. Tribunalen slog felaktigt fast att förekomsten av ett ”incitament” till en tillverkare av generiska läkemedel innebär att det kan anses föreligga en syftesöverträdelse. Inte heller det förhållandet att en tillverkare av generiska läkemedel fått en ”förmån” motiverar en sådan bedömning.
  - e. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att slå fast att den tvetydiga utformningen av begränsningarna enligt avtalet skulle tolkas på så sätt att de även gällde produkter som inte omfattades av det mellan parterna omtvistade patentet.

Det förelåg inte någon resultatöverträdelse

2. Tribunalen fann att Lupins bestridande av kommissionens konstaterande av att det förelegat en resultatöverträdelse var verkningslöst, eftersom tribunalen hade fastställt kommissionens konstaterande av att det förelegat en syftesöverträdelse. Den andra grunden avser att om domstolen skulle finna att bedömningen att det förelegat en syftesöverträdelse var felaktig, ska den avgöra målet slutligt och upphäva den överklagade domen i den del den avser kommissionens konstaterande av att det förelegat en resultatöverträdelse. Till utveckling av denna grund anför klaganden särskilt följande:
  - a. Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att lägga begreppen omvänd betalning och/eller betydande incitament till grund för sin bedömning.
  - b. Kommissionen borde ha prövat frågan om resultatöverträdelse mot bakgrund av principen om accessoriska begränsningar och/eller mot bakgrund av de principer som fastställdes i domen i mål C-309/99, Wouters, och/eller artikel 102 FEUF.
  - c. Kommissionens bedömning av Serviers ställning på marknaden i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF hade överförts direkt från dess bedömning av dominerande ställning enligt artikel 102 FEUF, vilken har ogiltigförklarats (dom i mål T 691/14, Servier mot kommissionen).

Böter

3. Den tredje grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning, med avseende på böterna, i samband med bedömningen av huruvida det var fråga om en ny överträdelse.
4. Den fjärde grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i fråga om skyldigheten att beakta såväl den påstådda överträdelsens allvar som hur länge den pågått vid fastställandet av böter.
5. Den femte grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte beakta värdet av de patentansökningar som överförts från Servier till Lupin vid fastställandet av böterna.
6. Den sjätte grunden, som är beroende av huruvida kommissionen vinner framgång med sitt överklagande av tribunalens dom i mål T-684/14, Krka, avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionens behandling av Lupin, jämfört med behandlingen av Krka, inte stred mot likabehandlingsprincipen.

Överklagande ingett den 20 februari 2019 av Mohamed Hosni Elsayed Mubarak av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 12 december 2018 i mål T-358/17, Mubarak mot rådet

(Mål C-145/19 P)

(2019/C 148/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (ombud: D. Anderson QC, B. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, C. Enderby Smith, F. Holmey, Solicitors)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva den överklagade domen,
2. pröva målet i sak och ogiltigförklara de omtvistade rättsakterna i den del de rör klaganden,
3. i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande i enlighet med domstolens rättsliga bedömning,
4. förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader i såväl första som andra instans.

Grunder och huvudargument

Genom den första grunden gör klaganden gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den fann att rådet inte behövde kontrollera huruvida de egyptiska myndigheterna hade iakttagit hans grundläggande rättigheter enligt unionsrätten.